

[Hauch.]

Salgsmulighederne for Landbrugsprodukter i Grundkontingenter og Tillægskontingenter, og ganske vist er det saadan, at den fulde Sikkerhed med Hensyn til Afsætning af hele det Kontingent, som man har truffet Aftale om, ikke er til Stede, men det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister tog et stærkere Forbehold end egentlig paa-krævet. For det første er der, saa vidt man har kunnet skaffe sig Oplysning derom, ikke noget, som tyder paa, at der vil blive noget i Vejen fra tysk Side med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de har Brug for Varerne eller ikke. Jeg tror at turde sige — i hvert Fald er det min faste Overbevisning —, at der i den Henseende ikke vil blive noget i Vejen fra tysk Side. Saa siger den højtærede Udenrigsminister: Men der knytter sig ogsaa en anden Betingelse dertil, nemlig den, at vi fra Tyskland skal købe Varer, som gør det muligt at skaffe de Midler hjem, som vi faar til gode ved Salg af Landbrugsprodukter i Tyskland. Naar Regeringen — jeg skal ikke komme ind paa at udrede Forhistorien — til Trods for de ikke ubetydelige Betænkeligheder, som den har haft med Hensyn til Omfanget af hele denne Overenskomsts Virkning, dersom den udnyttes fuldt ud, er gaaet ind paa en Aftale, der aabner øgede Afsætningsmuligheder, saa maa jeg dog have Lov til at gaa ud fra, at det er Regeringens bestemte Vilje at udnytte disse Muligheder, dersom der ikke foreligger Forhold, som gør, at man fra alle Sider maa erkende, at det ikke er muligt. Derfor forekommer det mig, at den højtærede Udenrigsminister her tog et stærkere Forbehold, end det strengt taget var paa-krævet.

Jeg skal endvidere tilføje, at der er saa meget mere Grund til at fremhæve det ønskelige i at udnytte Overenskomsten, som den er indrettet paa den Maade, at alle Tillægskontingenterne falder ind under et Varebytningsprincip, vi ikke kan være kede af, nemlig ind under Forholdet 1:1. Vi købte i sin Tid i Forholdet 1:2, men det ligger allerede langt tilbage i Tiden. Vi nærmer os mere og mere et normalt Samhandelsforhold som det, vi maa tilstræbe, og en fuld Udnyttelse af den foreliggende Overenskomst skaber netop Mulighed for, at dette Handelsforhold bliver saa gunstigt for os, som det overhovedet er tænkeligt.

Alt i alt betegner den Overenskomst, der her foreligger til Vedtagelse i det høje Landsting, for dansk Landbrugsproduktion et meget væsentligt Lypunkt, som man ikke

havde turdet haabe eller tro paa bare for nogle ganske faa Aar siden. Jeg vil derfor ikke undlade at udtale min Tilfredshed med, at det trods betydelige Besværigheder er lykkedes at naa til Afslutning af en Overenskomst, der aabner saa store Muligheder for Samhandelen mellem Danmark og Tyskland, som Tilfældet er.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider vil bestræbe sig for, at Samhandelsforholdet mellem Danmark og Tyskland kan udvikle sig paa en saadan Maade, at det i Henseende til Mængden af Varer og Penge mere og mere nærmer sig til Samhandelsforholdet før Krigen.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

P. Christensen: Den Handelsoverenskomst, som er indgaaet mellem Danmark og Tyskland, og som Regeringen ønsker godkendt af Rigsdagen, er formentlig saa god, som det under de givne Forhold har været muligt for de danske Forhandlere at faa den. At Afslutningen af Overenskomsten i al Almindelighed føles som en Stabilisering af dansk Erhvervsliv, er givet og vistnok ikke bestridt fra nogen Side, men at der kan og maa være delte Meninger om Enkeltheder i en saadan Overenskomst, er lige saa givet. Ud fra disse Betragtninger og ud fra den Opfattelse kan jeg paa min Gruppes Vegne anbefale Overenskomsten til Godkendelse i det høje Ting og udtale min Tilfredshed med det Resultat, der foreligger. Jeg har saaledes ingen Bemærkninger at gøre til selve Handelsoverenskomsten, hvorimod Forhandlingernes Forløb og den offentlige Omtale deraf giver mig Anledning til nogle Betragtninger.

At saadanne Forhandlinger følges med spændt Opmærksomhed fra de forskellige Erhvervs Side, er kun naturligt, eftersom det er Erhvervenes Livsinteresser, der forhandles om. Saadan som de internationale Handelsforhold nu engang har udviklet sig i de sidste Aar, vil dansk Erhvervsliv formentlig ogsaa i kommende Tider blive afhængigt af netop saadanne Forhandlinger om Import og Eksport, som her har fundet Sted, og som Tid efter anden vil blive ført mellem Regeringens Delegationer og de forskellige fremmede Lande. Det er da ogsaa kun naturligt, at vort Lands forskellige Erhvervsgrupper hver for sit Erhvervs Vedkommende søger at opnaa den størst mulige Fordel under saadanne Forhandlinger og søger at faa den størst mulige Ind-